

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

I. Promulgatio Canonizat. B. Andreæ Corsini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

BENEDICTUS XIII.

PONTIFEX CCXLIX.

ANNO CHRISTI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. Romanus, Frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, Ferdinandi Ducus Gravinae Filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Sixti, primum Episcopus Sipontinus, deinde Cæsenatensis, demum Portuensis, & Archiepiscopus Beneventanus. Summus Pontifex electus fuit die 29. Maji Anni 1724. Coronatus vero die 4. Junii. Creavitque Cardinales 29. Vixit annos 81., dies 20., sed in Pontificatu annos 5., Menses 8., dies 23. Obiit die 21. Februarii Anni 1730., sepultusque est in Ecclesia S. Mariæ super Minervam. Vacavit Sedes menses 4., dies 21.

APPENDIX AD TOM. X.

I.

Promulgatur Canonizatio B. Andrea Corsini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati.

Similes sunt huic Constitutiones precedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio anno 1629., Apr. 22., P. 6.

Dat. 4. Junii
1724. An. I.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ATIONI congruit, & convenit equitati, ut quia Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definitivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum litera Apostolica de his conscripta non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio fa-
cti, & vita
B. Andreae.

¶ 1. Jamdudum pia recordacionis Antecessor Noster Urbanus PP. VIII. ob divinitatem sibi traditam totius Ecclesiæ administrationem de Populi sibi commissi æterna salute, & summi Dei gloria maxime sollicitus, utrique augenda plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemni laude ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus gressus Christianus in cœlis adjuvari posset. Quare de pia conversatione, & eximiis virtutis meritis Beati Andrea Episcopi Fesulanii optime edocuit, quem ob signorum quoque præstantiam sub pia memorie decessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII., & Paulo V. celebrari, ejusdemque gesta ex S. R. E. disciplina, & regulis majorumque traditionibus sæpe in examen vocari, & undequaque probati olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adscribere statuit.

Ejus ortus
1302.

¶ 2. Andreas die festo recurrente Beati Andreae Apostoli, unde in Baptismo nomen accepit, Florentiæ Tuscorum pridie Kalendas Novembres anno Christi Domini 1302. claro in primis Corsinorum genere ortus est, quem ejus Parentes jam steriles in Sacra æde Fratrum Ordinis Beatae Mariæ de Monte Carmelo primum fructum ex se proditum, Deo, & Matri ejus vovissent. Adolescens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem Mater sibi parere visa fuerat, eorumdem Fra-

Carmelita-
rum ordinem
ingreditur.

trum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro Mundi illecebris se revocari passus. Suscepit Regulæ insignibus, & professione facta, nihil antiquus habuit, quam in Institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In Christianis Virtutibus, præstans humilitate, se vir Dei maxime exercuit, viliora Cœnobii opera oeundo, inque penis diurnis, nocturnisque persolvendis summe sollicitus, vitis fermentorum acervo pro lectulo usus, aspernimoque cilicio, & catena; jejuniis etiam preter communia non paucis corpus castigans, ita ut aquam ipsam, & panem, quibus parce aleretur metiri confuevit. Ad sacros ordines promotus, primumque Missæ sacrificium celebratus, Deiparam Virginem sibi loquentem audiri meruit, superis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana sanabiles, cunctis mirantibus, pristina salute donarentur. Sacris literis imbuendus triennium Lutetia transegit, ubi a condicopulis excus, surdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes sensus ab impudicitis frenaret. Inde redux vixum caco, aqua iustrali consperso, Avenione refluit. In patriam reversus hydroponem sanat, digito in nomine Iesu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit. Andrea virtutum hoc pacto, & signorum fama resonante, Ecclesiam Fesulanam suo Pastore viduari continuat, cui totius cleri, populique suffragio ipse sufficit: qui tamen, nuncio electionis audio, clam in Carthusia Florentina secessum aufugit, Dei Matrem exorans, ut se ab ea dignitate liberaret. Illo diu quæsto, nec reperto, de Praefusilis electione mutanda Clerus, & Populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer primus cœtum electorum ingressus, Andream Episcopum probe renunciatum, nequaque mutantum exclamat: inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam Ecclesiam, de onore pontificali subeundo ipse quoque vixi monitus, perducitur. A beata memoria Urbano PP. V. decessore Nostro in pastorali munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pacere satagit. Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigerere solitus, singulorum nomina in codice seorsum sibi descriptis; quumque aliquando annona caritas ingrueret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arca multiplicatur. Florentinorum Republica in partes scissa, funestis, perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus Episcopus sacris concionibus pacis unitatem Civium animis inferere studet, demonesque corvorum specie in aere prælantes ostendens,

Singularis
humilitas,
corporisque
castigatio.

Ad facros or-
dines promoto-
rus variis clau-
ruit signis.

Ad Ecclesiam
Fesulanam
mirabiliter
evectus.

In egenos
benignitas,
& in compo-
nendis diffi-
cilius studium.

dens, omnes ab intestinis, & Civilibus odiis deterreret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ memoriae Urbanus PP. V. cognito divinæ gratia dono, quo Fesulanus Episcopus in componendis Populorum discordiis pollebat, Legatum Bononiæ mittit, ut dissidentia pectora mitigaret, ferocesque Civium animos fletteret, Andreas Pontificis iussis obtemperans, illus proficisciatur, ubi tumultuantes venerandi Præfus auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depositis armis in concordiam reducuntur, paucis, qui adversabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis Beati Andrea liberari, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negotio confecto, magna omnium laude, & plausu Fesulæ remeavit, ubi in memoriam Christi Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare solitus, cuiuspiam tibias plagis graveolentibus, & putredine infectas ab fe lotas, lacrymisque conspersas, oculatus, undeque curavit. Die mortis approximante, eam ipsa nocte Natalis Christi Domini summo gaudio antequam primam Missam celebraret, sibi nocte Epiphaniorum adventuram, a Deipara Virgine accepit; qua, psalmis, & catholica fidei Symbolis sibi prelectis, verbisque Simeonis prolati: *nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VIII. idus Januarii anno Dominicae incarnationis 173. atatis 72. ab ingressu ad Religionem 55. Episcopatus 12. Ex ejus corporeculi in paleis strati suavi odore, perplures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, statim convalescerunt. Deus quoque ad idem corporecum, Florentiam translatum, atque instar viventis in cathedra sedens, plurima signa patetfecit. Anno vero 1440. pia memoria prædecessore Nostro Eugenio PP. IV. Florentiae commorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante, atque ipsi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per Beatum Andream, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate sibi impendente confluens, adolescenti revelavit, in proximo die natali Beati Petri Apostolorum Principis, Romanæ Ecclesiæ prædonem, & Florentinorum hostem devictum iri: qua quidem re Civitatis decemviris iussu heati viri per adolescentem nunciata, prælioque inito, hostes fusi sunt, & Florentinorum Respublica cum rebus Eugenii Pontificis, & Ecclesiæ Romanae a tyrannie libertata. Quare ad eodem Carmelitarum maxime supplicatio indicta est, ubi Papa Eugenius, S. R. E. Cardinalibus ibidem præsentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus Beati Andreae inter accensa funeralia, & thurificationis palam ostendi concepsit; quo ex tempore Andreas, ut relatus in Sanctorum Canonem, habitus est. In rei memoriam Magistratus Florentinorum quotannis sacram adem, ubi pii viri corpus requiescit, magna religione inviere conseruerunt.

S. 3. Hinc eximiis, & probatissimis viri Dei virtutibus, & signis per eum patratis, cultuque publico aucto, Clerus, & Respublica Florentinorum a felicis memoriae Paulo PP. II. antecessore nostro Andream ritu solemniori in Sanctorum canonem referendum possebat, negotiumque ab eodem Paulo II. atque etiam a pia memoria successore ejus Sixto IV. aliquot S. R. E. Cardinalibus commisum est. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII. Antecessor noster Missam, & Officium ejus primum, secundum Missale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum pro die 14. Januarii oraculo suo compobavit, alias ab antiquo tempore Florentia in Ecclesia Beatae Marie de Monte Carmelo, in que tota Diœcesi Fesulana celebrari solet. Tandem sub pia memoria Antecessore nostro Clemente Papa VIII. Christianissimo Rege Francorum

Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria sibi subjecta Magno Duce, aliisque enixe postulantibus, de Andrea Sanctorum canoni adscribendo actum est. Clemente autem viam universa carnis ingresso, fedente felicis recordationis Paulo PP. V. iteratis eorumdem Virorum principum, aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & successore ejus Gregorio XV. deinde etiam sublati, tandem recolenda memoria Urbanus PP. VIII. qui in Cathedra Beati Petri utrique succesterat, post servi Dei vitam, gesta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum Instituto, sibi compluries, de more enarrata, inque tribus Consistoriis, coram se, ad Apostolicarum Constitutionum Regulis, habitis magna solemnitate discussa, atque omnium suffragio comprobata, eundem Beatum Andream Episcopum Fesulanum Sanctorum canoni adscribere statuit. Itaque indicta die 10. Kalendas Maii anno 1629. universis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, sacrorum canonum instituta, & S. R. E. venerandos ritus, & disciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII. in Sacrosanctam Beati Petri Apostolorum Principis Basilicam magno apparatu, & celebritate processit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Conventu pro Beato Andrea in Sanctorum Canonem referendo, repetitis summa religione ad Deum precibus, implorataque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicae, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, plenarii ejusdem Conventus Consilio, unanimique acclamatione, & suffragio, beatæ memoriae Andream Corsinum Florentinum Ordinis Fratrum Beatae Marie de Monte Carmelo, Episcopum Ecclesiaz Fesulanæ, de cuius virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, Sanctum esse decrevit, inque Sanctorum Confessorum Pontificum Canonem retulit, & referendum esse pronunciavit, eundemque ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem Sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari posse definitivit, & quotannis octavo idus Januarii, quo ad Cœlestem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confessoris Pontificis, pie coli sancit: quem etiam, ut tales, anno infrequentis Martyrologio Romano octavo idus Januarii inferendum curavit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Andream in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisse, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad Beatum Andream in Sanctorum Canonem referendum pertinebant, sanctæ adimpleret, hymnisque cantatis, divinoque præsidio ex viri Dei meritis, peculiaris collectæ in ejus honorem, implorato, sacrosanctum Missæ sacrificium in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum solemni ritu celebravit, atque omnibus Christifidelibus, qui tantæ ceremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam ad Dei laudem, & Beati Andreae honorem largitus, cunctis vere penitentibus, & confessis, ejus anniversario die ad locum depositionis accessuris, annum unum, & 40. dies, in octava autem 40. dies de injunctis penitentibus misericorditer relaxavit.

S. 4. Ne vero de hujusmodi Urbani VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, ceterisque præmissis, propterea quod super his ab eodem Urbano, aut ab ejus successoribus pia memoria Romanis Pontificibus prædecessoribus no-

Ab Urb.
VIII. ad pre-
ces Henrici
IV. Fran-
corum
Regis,
& Ferdinandi
M. Ducis
Etruria,
Sanctorum
albo adscrit-
pus est.

Item in
Martyrolo-
gio descri-
ptus, & in
die festo In-
dulgentie
concessus.

Cause hu-
jus Constitu-
tionis.

Eius obitus
1373. & post
illum mira-
cula.

Per ejus
preces Flo-
rentie, &
Eugenii IV.
hostes fusi
sunt.

Hinc fin-
gularis in
eundem pu-
blicus cul-
tus.

A Greg.
XIII. ejus
officium, &
Missæ appro-
bata pro die
14. Jan.

Promulgatio
recensita
Canonizacio-
nis B. Andreæ.

Clausulæ.

stris Innocentio X. Alexandro VII. utroque Clemente IX., & X. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI., & Innocentio XIII. literæ decretales de more conscriptæ, & promulgatae non fuerint, unquam possit quomodolibet hæsitari: Nos qui iisdem, licet immeriti, disponeente Domino in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, sanctio, relatio, adscriptio, ceteraque haec tenus recensita a jam dicta die 9. Kal. Majas anni 1629. suum undeque, & plenum consequantur effectum, ac si ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

§. 5. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctiōnem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, ceteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probatio- nis admiculum ad id amplius requiratur.

§. 6. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset adferri, volumus, ut earum exempla etiam typis impressa manu publici Notariorum subscripta, sigilloque aliquius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam ha nostraræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam Decreti, definitionis, sanctiōnis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contrarie. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apóstolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domini millesimo septingentesimo vige simoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

**† Ego Benedictus Catholicæ
Ecclesiæ Episcopus.**

- † Ego Franciscus Episcopus Præfalinus Cardinalis Barberinus.
- † Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.
- † Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.
- † Ego Philippus Antonius Tit. S. Ceciliae Presbyter Card. Gualterius.

- † Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Picus de Mirandula.
- † Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.
- † Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
- † Ego Melchior Tit. S. Marie Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
- † Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.
- † Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
- † Ego Ludovicus Tit. S. Prisca Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
- † Ego Josephus Tit. S. Susanne Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerdia.
- † Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.
- † Ego Alvarus Tit. S. Bartholomai in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
- † Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthei in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteris.
- † Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
- † Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefucius.
- † Ego Nicolaus Tit. S. Marie in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.
- † Ego Benedictus S. Maria in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilii.
- † Ego Joseph. Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
- † Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteris.
- † Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
- † Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origis.
- † Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.
- † Ego Carolus S. Mariae in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.
- † Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonius.
- † Ego Alexander S. Maria in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
- † Ego Nicolaus S. Maria de Rotunda Diaconus Cardinalis Judece.

†